

17.12.2012

Brama do Miasta Zmarłych

---

autor: kl

Dom pogrzebowy Brama do Miasta Zmarłych - Cmentarz Batowicki w Krakowie

"Myślą przewodnią projektu było stworzenie budowli-znaku, o ponadczasowym, ponadstylowym charakterze. Budowli, która stojąc na końcu drogi jak BRAMA symbolizować będzie granicę pomiędzy światem żywych a nieskończonością. (...) Tematem projektu stał się problem przejścia od światła do cienia, kontrastu pomiędzy jasnością a ciemnością." (Romuald Loegler)

Można powiedzieć, że budynek jest rezultatem poetyckiej wizji przestrzeni autora. Mamy tu do czynienia z wyjątkowym programem budynku. Dla samego twórcy jest to też najważniejsze dzieło w procesie autorskiego rozwoju koncepcyjnego.

Brama do Miasta Zmarłych znajduje się na końcu starego cmentarza, daleko od wejścia. Aby do niej dotrzeć należy przejść przez tworzące regularny układ ścieżki, usytuowane między grobami, wykorzystujące naturalne wzniesienia terenu. Tak skonstruowana droga ma nadać duchowy charakter wysiłkowi, czasowi potrzebnemu by dotrzeć do celu.

Kaplica ma kształt lekkiego łuku, jest wąska, wydłużona, wygięta w kierunku wnętrza cmentarza. W tym miejscu znajduje się rów wypełniony wielkimi kamieniami, ma on sugerować podział między ziemią a transcendencją. Nad kamieniami usytuowano niewielką kładkę, która ma wzmacniać uczucie przejściowości. Dach budynku jest nieco wypukły. Z jednej strony dachu pojawia się przerwa, dzięki której powstało miejsce przejścia dla naturalnego światła i widok na niebo. Różnica w wysokościach gruntu rozwiązana została w budynku ścianą niwelującą, która zawiera szereg urn pogrzebowych.

Według założeń projektu najgłębszy punkt medytacji stanowią dwie kapliczki. Trumny trafiają do nich najpierw przez szklaną fasadę budynku, a następnie przez wewnętrzną przeszkloną ścianę. Kapliczki można rozdzielić drewnianą ścianą działową. Naturalne światło wywołuje plastyczny efekt siatki geometrycznej wyznaczającej plan budynku, jak również modeluje przestrzeń wewnątrz.

Brama do Miasta Zmarłych został nominowany w kategorii najlepszy budynek użyteczności publicznej 1989-1999, etap lokalny.